

D E N Í K.

První sjezd Mezinárodní společnosti pro trestní právo konal se v Bruselu ve dnech 26.—30. července pod čestným předsednictvím prvního ministra J a s p a r a a ministrů H y m a n s e a V a n d e r v e l d a. Po prvé tu předstoupila před širší veřejnost organizace, která vznikla r. 1924 v Paříži, aby se ujala úkolů dřívějšího Mezinárodního kriminalistického sdružení. V tradicích této předválečné jednoty položila Mezinárodní společnost na program jednání časové otázky, vybrané se vzácnou znalostí problémů současného trestního zákonodárství i justiční správy. Úvodní zpráva o současném stavu zákonodárství v jednotlivých státech se zvláštním zřetelem k myšlence společenské ochrany v něm uplatněné byla vhodným rámcem vlastního jednání sjezdu. Následoval referát seniora kriminalistů F e r r i o o otázce, má-li zabezpečovací opatření nahraditi trest či jej pouze doplniti. Resoluce jím navržená podle usnesení italské skupiny společnosti vyloučila teoretickou diskusi o podstatě obou opatření a doporučila jako zásadu, aby soudce mohl voliti buď trest nebo zabezpečovací opatření neb obojí zároveň podle okolností činu a povahy zločince. Diskuse, v níž byl zastáván jednak názor, že trest nesmí býti nahrazován zabezpečovacím opatřením, jednak mínění, že zabezpečovací opatření, je-li vysloveno, má vždy trest nahraditi, nepřinesla v podstatě nových hledisek. Ferriho resoluce byla v podstatě beze změny většinou hlasů přijata. Další jednání bylo věnováno otázce, doporučuje-li se zřídití mezinárodní trestní soudnictví a v případě kladné odpovědi, jak by mělo býti upraveno. Sjezd doporučil, aby mezinárodní soudnictví při Stálém dvoru mezinárodní spravedlnosti bylo zřízeno, když v předcházející debatě bylo zdůrazněno, že jde spíše o přání uskutečnitelná snad v daleké budoucnosti. Posledním bodem jednání byla otázka, sluší-li doporučiti venkovskou práci vězňů a jestliže ano, jak ji organisovati. V debatě se ukázalo, že italská škola hledí na venkovskou práci jednak jako prostředek svobodné kolonisace některých uzemí málo zalidněných (Sardinie), jednak jako opatření proti nepolepšitelným zločincům (nebezpečné práce kolonisační); naproti tomu jiní pokládali venkovskou práci spíše za odměnu dobrého chování, za přechodné stadium, v němž se trestanec těší větší volnosti. V zásadě nebylo však různosti mínění co do prospěšnosti venkovské práce, jejíž podrobnější organizace byla svěřena jednotlivým státům.

Sjezd, jemuž jedinečný bruselský Palais de justice poskytoval důstojný stánek, byl ukončen prohlídkou nejzajímavějších

trestních ústavů belgických. Tak byl dokumentován výrok Ferriho z počátku zasedání, že Belgie kráčela vždy v čele praktického uskutečňování reformních požadavků. Účastníci prohlédli si historicky památnou ústřední trestnici v Gandu z r. 1778, jež svou stavbou umožňuje dnes dokonalé třídění trestanců, hovic tak přes své stáří nejmodernějším požadavkům, dále navštívili ústřední anthropologickou laboratoř ve věznici v Bruselu-Forrest a trestní ústav pro mladistvé provinilce, tuberkulosní trestance, epileptiky, syfilitiky, tuláky a žebráky v Merxplasu, obojí to instituce uvedené z větší části v život t. zv. Vanderveldovou vězeňskou reformou r. 1921. Návštěva některé vychovatelny pro zanedbanou mládež (établissement d'éducation de l'État) byla by doplnila významným způsobem obraz znamenitých belgických zařízení; ale i tak přesvědčili se účastníci sjezdu o reformátorské odvaze státu, jenž uplatňuje nové myšlenky v oboru trestního práva ne tak změnami platných zákonů, jako spíše výběrem osob a reformou věcných zařízení.

Zkouška krve jako důkaz ve sporu o otcovství (viz letošní Právník str. 175) vyskytla se již v rakouské soudní praxi. Svědčí o tom rozhodnutí nejvyššího soudu vídeňského z 12. května 1926, Ob III 343/26. Nejvyšší soud zrušil rozsudky nižších stolic a vrátil věc prvnímu soudu, poněvadž universitní klinika byla na návrh žalované strany dotázána toliko, je-li možno prokázati bezpečně původ zkouškou krve na domnělém otci a dítěti — kterážto otázka byla ovšem zodpověděna záporně —, ač správně měla otázka již vzhledem k tematiku probandí zníti, možno-li otcovství na základě zkoušky krve vyloučiti. Bude-li odpověď na tuto otázku kladná, bude soudu rozhodnouti, má-li důkaz zkouškou krve připustiti. Nejvyšší soud podotýká, že důkaz takový by byl významný, neboť domněnka § 163 o. z. může býti vyvrácena, bude-li dokázáno, že muž, s nímž matka v kritické době obcovala, dítě nezplodil.

První sjezd německých soudců v Československu pořádá německý svaz soudců ve dnech 11. a 12. září. Na programu jsou přednášky: 1. Soudcovská neodvislost v moderním státě. 2. Výchova k úřadu soudcovskému. 3. Podstatné novoty zvláštní části československé osnovy trestního zákona.

Knihopis. JUDr. Vladimír Mandl: Manželské procesní právo československé. (Studie.) Plzeň 1926. Nákladem vlastním.